

[Morten Lange.]

naturligvis en styrke. Men en afvejning af disse krav over for hinanden har udvalget efter min opfattelse ikke haft nogen som helst mulighed for. En afvejning af Ribe over for Haderslev har vi ikke kunnet foretage. En afvejning af Ribe over for Kolding og en afvejning af Sydjylland over for Nordjylland lige så lidt. Vi har så godt som ikke argumenter i denne diskussion, og en afvejning af disse 2 regioner over for Sjælland har vi kun knebent forsøgt; det er kun undskyldende nævnt, at der var måske egentlig mere krav på et universitet på Sjælland, men nu har vi de andre krav liggende sådan foran os. For mig er der ingen tvivl om, at vi efter udvalgsarbejdet ved, hvor der kan blive tale om en lokalisering, i hvert fald i hovedsagen, men at vi ikke på nogen måde har kunnet afveje, hvorledes lokaliseringen skal være. Derfor er der for mig heller ikke tvivl om, at det nationalpolitiske ændringsforslag, de konservative medlemmer med enkelte andre har stillet i dag, bør vi helt klart forkaste, idet vi erindrer os, at dermed har vi naturligvis ikke taget Haderslev ud af løbet. Haderslev er stadig i løbet, Haderslev har stadig væk lige så god ret som andre og samme pligt som andre til at dokumentere sine rimelige krav, og jeg håber, man vil gøre det ud fra universitetsmæssige kriterier og ikke ud fra nationalpolitiske argumenter. Jeg synes, det bør undgås. Hvis det er nødvendigt, er det i hvert fald kun et af de argumenter, der skal tages med ind.

Tilbage er så nogle oprindelig noget dunkle, men efterhånden desværre lidt mere afklarede bemærkninger fra den højtærede undervisningsminister, som næppe kan forstås anderledes, når man læser dem — og vil blive forstået sådan af dem, der ikke sidder i det høje ting eller i udvalget — end at det fjerde universitet bør påbegyndes ved hjælp af et humanistisk fakultet i Sydjylland. Det er ikke et citat fra betænkningen, men jeg tror nok, at hvis man ikke skal forstå den højtærede undervisningsministers mening på den måde, så er den i hvert fald sat sådan

på skruer, at den er uforståelig. Jeg mener, at denne udtalelse er uheldig. Enten er den altså et skjul for, at man måske alligevel i den sidste ende i planlægningsudvalget vil blive forledt til at gøre noget andet, eller også er det virkelig en målsætning, og jeg tror, at den højtærede minister er så ærlig, at det virkelig er hans mening. I så fald vil jeg antaste 2 ting. For det første har den højtærede minister over for udvalget ikke kunnet motivere, hvorfor Sydjylland havde særkrav fremfor Sjælland eller Ålborg. Specielt vil jeg da nævne, at i udvalget forekom det mig, at Ålborg motiverede sit krav fuldt så klart som nogle af de andre deputationer, der mødte frem, og jeg kunne pege på, at Roskilde, hvis de ellers havde gidet komme, kunne have peget på Risø og på amtssygehuset i Glostrup som ganske betydelige aktiver. Der er ikke fremlagt noget, der i særlig grad støtter, at Sydjylland skal være et ønskeområde, og hvad egentlig er værre: der er intet som helst fremlagt for udvalget om, at et fjerde humanistisk fakultet vil være det mest påkrævede, idet vi har et humanistisk fakultet i København, som kalder sig filosofisk, vi har et humanistisk fakultet i Århus, som kalder sig humanistisk, og vi har planlagt et humanistisk fakultet i Odense.

Skal vi på nuværende tidspunkt planlægge et fjerde, skal vi dog i hvert fald have dokumenteret, at det er noget, der i den grad er påtrængende sammenlignet med andre universitetskrav. En sådan dokumentation er ikke forsøgt, der er ikke skygge af en sådan forelagt udvalget, og jeg anser derfor bemærkningen for at være, skal vi sige noget for letsindig. Jeg har fornemmelsen af, at den højtærede minister i virkeligheden vil håbe, at sagen må blive yderligere belyst, inden den bliver afgjort, og der kan ske meget i omegnen af Ålborg, omegnen af Holbæk eller af Roskilde, eller hvor ved jeg. Men ikke desto mindre forekommer det mig, at vi her i betænkningen har set noget, som er et forsøg på at binde den kommende lovgivning, og det kan ikke være